

Asker kommune
post@asker.kommune.no

Vår dato: 28.02.2021

Vår ref: YH

Deres ref: S 20/1679

Utvidelse av marka i Asker Sør, planprogram Asker kommune

Vi viser til dialogmøtet 15.02.2021 mellom kommunens administrasjon og skogeierne.

Slik vi oppfatter i møtet, er kommunens overordnede målsettinger for denne delen av prosessen at:

- man skal motvirke utbyggingspress i skogområdene
- sikre tilgang for friluftsliv, rekreasjon, jakt fiske m.m.
- man skal legge til rette for økt verdiskaping innenfor jordbruk og skogbruk

Som vi skal redegjøre for nedenfor, tror NORSKOG at hensynssoner etter pbl. er en upresis fremgangsmåte for å nå disse målene.

Hensynssoner i sin alminnelighet

Selve arealbruken reguleres etter arealformål etter pbl. § 11-7. Hensynssoner etter pbl. § 11-8 er ment å gi bestemmelser og retningslinjer innenfor de ulike sonene og skal gi et grunnlag for å vurdere nye planinnspill, dispensasjonssøknader mv. Det er viktig å merke seg at hensynssoner etter paragrafens sone C, som det er snakk om når det gjelder skogbruk, ikke har direkte rettsvirkning, men kommunen skal legge vekt på retningslinjene ved konkrete forvaltningsavgjørelser.

Retningslinjer kan ikke gå ut over arealformålene i § 11-7 og gir ikke hjemmel til å regulere næringsvirksomhet. Slik regulering må i så fall fastsettes med hjemmel i særlov.

De arealene kommunen vurderer å gjøre til et «markaområde» i kommuneplanen, vil derfor fremdeles være regulert av særlovene selv om man skulle fastsette «regler» for arealbruken. NORSKOG mener derfor det er liten grunn til å lage spesifiserte føringer for landbruksdriften som uansett må forvaltes gjennom særlov – typisk skogloven.

Behovet for regulering

Etter NORSKOGs oppfatning bør regulering ha som formål å løse et problem eller å styre utvikling bort fra en uønsket retning. Det å sikre tilrettelegging f.eks. for friluftsliv er åpenbart et godt formål. Men innføring av en evt. regulering bør både ha forankring i at dette er inoptimalt eller problematisk i dag og at man mener at en type regulering vil forbedre forholdet. Vi har ikke sett noen uttalelser eller analyser som peker på at dette er et område der det er behov for regulering. Hvis dette i praksis ikke er et problem, stiller vi spørsmålstegn ved om en byråkratisk regulering er veien å gå.

Asker ligger i et område med stort behov for tomter og annen infrastrukturutbygging. Men i LNF-områder er det kun tillatt å oppføre bygninger og infrastruktur som ligger innenfor landbruksbegrepet. Hva som ligger innenfor dette, fremgår av veilederen «Garden som ressurs» og mulighetene for utbygging er svært begrenset. All utbygging utover dette, krever godkjenning etter plan- og bygningsloven og forvaltes av

kommunen. Det å vedta en hensynssone innenfor LNF som skal motvirke utbygging, virker derved litt selvmotsigende. LNF er i seg selv et svært restriktivt arealformål og at man må vedta en hensynssone i dette formålsområdet, virker unødvendig. Dersom man innfører restriksjoner innenfor LNF-området, vil dette likevel ikke gjelde byggetiltak som er forenlige med landbruk.

Regulering handler oftest om å flytte makt eller påvirkning. Et tiltak kan f.eks. gjøres søknadspliktig eller man kan lage retningslinjer for hvordan en slik søknad kan påregnes behandlet. Men i dette tilfellet er alle tiltak hensynssonene er ment å dekke, allerede søknadspliktige og kommunen har full forvaltningsmyndighet. Det er derfor vanskelig å se for seg hva man skal oppnå med slike «selvpålagte» restriksjoner.

Skogbruksaktivitet

Dersom kommunen ønsker å få innført ulike typer begrensninger og/eller meldeplikt for skogbruk i området, bør dette springe ut av en analyse av at man har et behov for å få til endringer. Slik vi kjenner skogbruket i området, er det ikke dominert av store hogstflater og topografien vil i seg selv føre til et nyansert og stedstilpasset skogbruk. Det å innføre meldeplikt og begrensninger på flatestørrelse mv, vil da fremstå som svært byråkratiske ordninger med liten praktisk betydning og som vil påføre både næringen og kommunen ekstrakostnader.

Vi minner også om at det finnes veldig mange gode samarbeidsrelasjoner mellom skogeierne og frilufts- og idrettsorganisasjonene i dag. Slik vi ser det, er det lang tradisjon for dette samarbeidet og det fungerer godt. Derved skulle det heller ikke på dette området være noe å hente på regulering.

Oppsummering

Innføring av restriksjoner, retningslinjer og søknadsplikt bør være forankret i at man skal løse et problem. NORSKOG kan ikke se at det er fremkommet behov som forsvaret etablering av et omfattende regelverk rundt skogen i Asker.

Hensynssoner etter pbl § 11-8 vil uansett være en uhensiktsmessig regulering og vil bare være egnet til å skape forventninger blant innbyggerne som verktøyet i svært liten grad kan innfri.

Med hilsen
NORSKOG

Yngve Holth
Avdelingsleder
yngve.holth@norskog.no
tlf. 91 83 22 36